

آیین‌نامه نحوه اجرای قانون تثبیت آب بهای زراعی

مصوب: ۱۳۶۹/۱۱/۳۰

به استناد قسمت اخیر بند اول اصل ۱۳۸ قانون اساسی جمهوری اسلامی ذیلآ آیین‌نامه نحوه اجرای قانون تثبیت آب بهای زراعی مصوب ۱۳۶۹/۶/۱۴ به شرح زیر جهت اجرا ابلاغ می‌گردد.

توضیح آنکه این آیین‌نامه صرفاً برای آب‌های سطحی است و در مواردی که زارعین به صورت تلفیقی علاوه بر استفاده از آب‌های سطحی از آب‌های زیر زمینی نیز استفاده می‌کنند سطح زیر کشت هر کدام به طور متوسط تعیین و آب بهای هر قسمت طبق ضوابط مربوطه محاسبه و دریافت می‌گردد.

ماده ۱: تحویل آب به کشاورزان باید به صورت حجمی و به میزان نیاز آبی معقول هر کشت در منطقه انجام پذیرد.

ماده ۲: تحویل آب به شرکت‌های کشت و صنعت و ماهی‌سراها باید به صورت حجمی و با تعیین دیماندا انجام پذیرد.

ماده ۳: آب بهای کشاورزی طبق قانون تثبیت نرخ آب بهای زراعی مصوب مجلس شورای اسلامی بر مبنای درصدهای متوسط محصول برداشت شده و با توجه به هدف حمایت از محصولات استراتژیک و نیل به متوسط درآمدهای مقرر در قانون تعیین می‌شود.

تبصره ۱: آب بهای کشت‌های مختلف در هر سال با توجه به قانون و رعایت متوسط درآمدهای مقرر توسط هیأت مدیره هر سازمان تعیین و در سطح سازمان به مورد اجرا گذارده می‌شود.

تبصره ۲: در مواردی که از آب‌های زیرزمینی و یا از آب‌های سطحی به طریقه پمپاژ توسط سازمان در تنظیم آب شبکه‌ها استفاده می‌شود، برای دریافت آب‌بها باید هزینه‌های پمپاژ جداگانه محاسبه و دریافت گردد.

ماده ۴: در اجرای قانون، شبکه مدرن به شبکه‌ای اطلاق می‌شود که حداقل شامل شبکه‌های یک و دو باشد. شبکه نیمه مدرن و یا تلفیقی به شبکه‌ای اطلاق می‌شود که یکی از دو خصوصیت زیر را دارا باشد:

الف - دارای سد و یا بند انحرافی باشد.

ب - دارای دهنه آبگیر و یا کانال اصلی انتقال آب باشد.

شبکه سنتی به شبکه‌ای اطلاق می‌شود که فاقد مشخصات فوق باشد.

ماده ۵: سازمان‌های آب منطقه‌ای و سازمان آب و برق خوزستان بر اساس درصدهای تعیین شده به‌عنوان آب بهای هر محصول هر ساله نرخ هر متر مکعب آب را برای مصارف مختلف در همان سال محاسبه و ملاک دریافت آب‌بها قرار می‌دهند.

ماده ۶: نیاز آبی هر محصول در هر منطقه (مصرف معقول) از طرف هیأت‌های ۳ نفره موضوع ماده ۱۹ قانون توزیع عادلانه آب مشخص خواهد شد، در صورت عدم تشکیل این هیأت‌ها نیاز آبی معقول هر کشت از مراجع ذیصلاح و ترجیحاً مراکز

تحقیقات کشاورزی اخذ می‌گردد.

ماده ۷: مصرف آب اضافه بر نیاز واقعی کشت (مصرف معقول) مشمول دریافت آب بهای بیشتر خواهد بود.

تبصره ۱: این اضافه دریافت با توجه به شرایط خاص منطقه و با احتساب حداقل ۱/۵ برابر آب بهای عادی دریافت خواهد شد.

ماده ۸: در صورتی که مشترک بدون عقد قرارداد و یا مغایر با قرارداد منعقد اقدام به کشت محصول با آب غیر مجاز نماید، سازمان مجاز خواهد بود علاوه بر دریافت آب بها و جرایم لازم از طریق قانونی متخلف را تحت پیگرد قرار دهد. بدیهی است تجدید قرارداد تحویل آب به مشترک نسبت به مازاد برداشت آب از حد قرارداد منعقد پس از وصول آب بها و جرایم مربوطه می‌باشد.

تبصره ۲: آب بهای مشترک در چنین حالتی با توجه به تبصره ذیل ماده ۷ تعیین و دریافت خواهد شد.

ماده ۹: میزان متوسط برداشت محصول از هر هکتار با تصویب هیأت مدیره سازمان با توجه به آمار منتشره وزارت کشاورزی و یا بررسی‌های محلی تعیین می‌گردد.

ماده ۱۰: قیمت واحد محصول در مورد محصولاتی که دارای قیمت تثبیتی مصوب شورای اقتصاد نیستند، قیمت متوسط مورد عمل در پای مزرعه خواهد بود.

توضیح اینکه در مورد محصولاتی که دارای قیمت تضمینی می‌باشند (نظیر چغندر قند - پنبه - ذرت - برنج - جو - سیب زمینی و پیاز و حبوبات) نیز ملاک محاسبه قیمت متوسط قیمت فروش در پای مزرعه است لیکن در مورد محصولاتی نظیر چغندر قند و گندم که دارای نرخ تثبیتی مصوب شورای اقتصاد می‌باشند، ملاک قیمت‌های مصوب خواهد بود.

ماده ۱۱: در صورتی که مشترک به هر دلیل و عنوان در مهلت مقرر نسبت به پرداخت آب بهای مصرفی خود اقدام ننماید سازمان مجاز خواهد بود مشترک را به عنوان بدحساب جهت وصول مطالبات خود طبق ماده ۳۴ قانون توزیع عادلانه آب از طریق مراجع قانونی تحت پیگرد قرار دهد. بدیهی است تجدید قرارداد یا تحویل مجدد آب منوط به ارائه برگ تسویه حساب خواهد بود.

این دستور العمل شامل ۱۱ ماده و ۴ تبصره می‌باشد و از تاریخ تصویب قانون (۶۹/۶/۱۴) قابل اجرا است.